

ΑΠΟ ΤΟΝ ΞΕΝΟ ΤΥΠΟ

ΖΩΑ ΠΟΥ ΚΛΕΒΟΥΝ!

Ποιά διαφορά υπάρχει μεταξύ των ανθρώπων και των ζώων που κλέβουν.— 'Ο σκύλος που έκλεβε τις τσάντες των κυριών. Πώς συνελήφθη από τους αστυνομικούς όμοφύλους του. Η γάτα της θυρωρού που έξασφάλιζε το κρέας της κυρίας της. Το άρσενικό περιστέρι που έκλεψε διακόσμια θηλυκά.— 'Ένας παμπόνηρος κλέφτης έλέφας. Πώς καταδικάστηκε σε πέντε έτών καταναγκαστικά έργα, κτλ. κτλ.

ΠΩΣ μεταξύ των ανθρώπων, έτσι και μεταξύ των ζώων υπάρχουν κλέφτες. Με τη διαφορά μόνο πως όταν τα ζώα κλέβουν δεν έχουν καμιά συναισθησι της πράξεώς των. Μη μπορώντας να εργαστούν για να ζήσουν, κλέβουν και η κλοπή είνε 'γι' αυτά κάτι ανάλογο προς το κυνήγι.

'Ο σκύλος που κλέβει ένα κομμάτι κρέας, δεν μπορεί ούτε να το αγοράσει, ούτε να εργαστεί για να το πάρη. 'Ο άνθρωπος άπεναντίας, πρέ-

πει να ζή από την εργασία του και τις προσπάθειές του. Αύτη είνε η βλακική διαφορά.

*Αν εξαιρέσουμε την κίσα που κλέβει από ευχαρίστησι διάφορα πράγματα που δεν ξέρει τι να τα κάνει και που όταν κλέβη, ύπακούει σε μιάν ανόητη μαγιά, θα ίδουμε παρακάτω ότι γενικώς τα ζώα που κλέβουν άλλα πράγματα, εκτός από τρόφιμα, έχουν γυναιστική επίτηδες από τους ανθρώπους.

'Ο σκύλος περισσότερο άπ' όλα τ' άλλα ζώα, επιδέχεται αυτό το είδος της έγκυμνάσεως. 'Ας σ'ας αναφέρουμε μερικά σχετικά παραδείγματα:

Στις 17 του περασμένου Αύγουστου συνελήφθη στο Χάιντ—Πάρκ του Λονδίνου ένας.. σκύλος που έκλεβε τις τσάντες των κυριών.'Ο σκύλος αυτός δλη την ημέρα δεν έκανε τίποτε άλλο παρά να τριγυρίζη γύρω από τους πάγκους, όπου καθόντουσαν να ξεκουραστούν η διάφορες περιπατήτριες. Μόλις λοιπόν έβλεπε καμιά άπ' αυτές ν' αφήνη την τσάντα της επάνω στον πάγκο, την άρπαζε με μιά διαβολική επιδεξιότητα, χωρίς να τον αντίληφθη η ιδιοκτήτρια της, κι' άμέσως έτρεχε και την πήγαινε στον κυριό του, ο οποίος τον περιέμενε διαβάζοντας με δλη του την ήσυχια την έφημερίδα του σ' ένα σύνδεντρο.

'Όταν σημειώθηκαν αρκετές τέτοιες κλοπές, η αστυνομία σκόρπισε μέσα στο Χάιντ—Πάρκ μερικούς σκύλους άπ' αυτούς που έχει επίτηδες στην ύπηρεσία της για την καταδίωξι των κακοποιών. Συγχρόνως μιά γυναικα—πόλιαν κάησε σ' ένα πάγκο κι' άφησε επίτηδες την τσάντα της πλάι της. 'Ο κλέ-

φτης· σκύλος πλησίασε άμέσως και την άρπαξε με τον συνηθισμένο του τρόπο. 'Αμέσως όμως οι αστυνομικοί όμοφύλοι του άρμησαν έξιόσω του, άκολουθούμενοι από τους πόλιεμαν, οι όποιοι συνέλαβαν και το σκύλο και τον άφέντη του, τή στιγμή που ο πρώτος παρέβιδε στον δεύτερο την κλεμμένη τσάντα.

'Ο άφέντης του σκύλου ώμολόγησε στην ανάκρισι ότι η δράσις του αυτή είχε άρχισει πρό τριών μηνών κι' ότι, χάρις στο σκύλο του είχε κλέψει 290 τσάντες, τόσο στο Λονδίνο, όσο και στο 'Εδιμβούργο και στη Γλασκώβη.

Μά το πιο περίεργο σχετικώς είνε ότι ενώ ο ιδιοκτήτης του σκύλου καταδικάστηκε σε τριών έτών φυλάκισι, ο σκύλος προσελήφθη στην ύπηρεσία της αστυνομίας και κάνει σήμερα έκει μιά χαρά τή δουλεία του

*'Επίσης και στο Παρίσι συνελήφθη τελευ-

τάια μιά γάτα που έκλεβε για λογαριασμό μιάς θυρωρού της συνοικίας του 'Αγίου Διονυσίου. 'Η γάτα αυτή άνομαζόταν «Κλεγκάν» κι' έκλεβε κατά προτίμησι από την προθήκη ενός χασάπικου. Διάλεγε ώρατα κομμάτια κρέατος, τα βουτούσε μ' έξαιρετική επιδεξιότητα, έτσι που να μην την αντίλαμβανεται κανείς και τα πήγαινε κατόπιν στην κυρία της, στο θυρωρείο.

Το περίεργο στην περίπτωση αυτή είνε ότι η γάτα έκλεβε μόνο άρισιο κρέας. 'Όπως δέ έξακριβόθηκε κατόπιν, τό έκανε αυτό γιατί η κυρία της ύπέφερε από άρθριτισμό και δεν έτρωγε ποτέ βωδιό ή μοσχάριο κρέας.

Δυστυχώς όμως για τή θυρωρού, η γάτα, έκλεβε πάντα από το ίδιο χασάπικο. Την αντίληφθησαν λοιπόν μιά μέρα, την παρακολούθησαν ως τό σπίτι της κυρίας της κι' έκει άνακαλύφωαν ένα κομμάτι κρέας που είχε κλέψει το ίδιο πρωί.

'Η υπόθεσις αυτή τελείωσε με μιά άποζημίωσι του χασάπη από την ιδιοκτήτρια της γάτας, επειδή ο νόμος δεν έπρόβλεπε σχετική περίπτωση. Δεν ύπήρχε άλλωστε καμιά άπόδειξις ότι η θυρωρός είχε γυνάσει τή γάτα της να κλέβη.

* * *

Νά τώρα και μιά υπόθεσις άκόμα πιο περίεργη και μοναδική! Στις 4 του περασμένου Σεπτεμβρίου, η Ιταλικές έφημερίδες άνεγραφαν μιά ειδησι, για τήν όποια όλοι πλότεψαν στην άρχη πως ήταν φανταστική.

Περισσότερα από διακόσμια θηλυκά περιστέρια άπήχθησαν από κάποιον περιτερέωνα της Ρώμης, από ένα... άρσενικό περιστέρι που είχε γυναισθη επίτηδες 'γι' αυτή τή δουλεία.

Καθημερινώς, το άρσενικό αυτό περιστέρι πήγαινε τρεις τέσσερες φορές στον περιτερέων που είχε διαλέξει ως πεδιο της δράσεώς του και, προσελκύνοντας έρωτικώς τα θηλυκά, τα τραβούσε ως τον κήπο του άφέντη του, όπου ύπήρχαν σημάδες ειδικές παγίδες.

Καθόταν μαζί με το θηλυκό περιστέρι στην άκρη μιάς άπ' αυτές τις παγίδες, η όποια όνοιγε άμέσως κι' έπιανε και τα δύο περιστέρια. Κατόπιν, πήγαινε ο άφέντης του κλέφτη, άπελευθέρωνε το άρσενικό και σκότωνε το θηλυκό για να τό πουλήση κατόπιν στο παζάρι.

'Η αστυνομία ώστόσο, η όποια έπενεβη στο τέλος, κατόρθωσε να συλλάβη και το περιστέρι και τον άφέντη του!

Τελειώνοντας, άς μιλήσουμε και για έναν έλεφάντα κλέφτη, για τον όποιο έβινε πολός λόγος τελευταία στον άγγλικό τύπο. 'Ο έλεφας αυτός μάλιστα, ο όποιος όνομάζεται Ζίνγκο καταδίκαστηκε τον περασμένον 'Ιούνιο για τις κλοπές του σε πέντε έτών καταναγκαστικά έργα, ενώ ο κύριός του καταδικάστηκε στην ίδια ποινή, για δέκα χρόνια.

'Ο Ζίνγκο εργαζόταν για λογαριασμό μιάς ίνδοβρετανικής έπιχειρήσεως στην έκμετάλλευσι ενός δάσους και μετέφερε τα δέντρα που κοβόντουσαν σ' ένα ναυπηγείο. Μά κάθε φορά, πριν φύγη από το ναυπηγείο, για να (Η συνέχεια εις τήν σελίδα 2257)

'Ο σκύλος που έκλεβε τις τσάντες των κυριών στο Χάιντ Πάρκ του Λονδίνου

ΟΜΙΧΛΗ

(Συνέχεια έκ τής σελίδος 2230)

αυτόν. "Άκουσε τόν θόρυβο τού μοτέρ του, μά δέν είχε δει τί-
ποτε... Αυτή ή ελλογημένη ομίχλη τά έκανε όλα άόρατα !
"Ο Νέιλσεν, μέ τό φορτίο του στους ώμους του, προχωρούσε
άργά. "Η ομίχλη πού τόν προστάτευε, τόν ύποχρέωσε έπισως νά
είνε και προσηυητικός.

"Έξαφνα, μπρός στά πόδια του, ένοιωσε μάλλον παρά εϊδε
τό κενόν πού έχασκε από κάτω του.

Τήν ίδια στιγμή ο Μάκ Βάιρ σάλεψε και πρόφερε μερικές ά-
κόκια άκατανόητες λέξεις. Τότε ο Νέιλσεν, καταβάλλοντας μά
ύπερτάτη προσπάθεια άνασήκωσε τό φορτίο του και τό γκρέ-
μιε μέ τό κεφάλι μπροστά στό κενό... "Έξερε — τό είχε δει προ
όλιγου, όταν ξεναρθε ως τούς θράχους αυτούς — ότι ύπήρχαν
κάτω άπότομοι, αίχημροί θράχοι, όπου ο ντέτεκτιβ θά συντρι-
βόταν.

"Όταν οι άστυνομικοί μπήκαν στην κάμαρη του, ο Νέιλσεν θρι-
σκόταν στό κρεβάτι του. Έχει άποκοιμηθή ίκανοποιημένως από
την έπιτυχία του. Μά ζύπνιση άναπηδώντας και, καθώς εϊδε τόν
Μάκ Βάιρ μπροστά του, νόμισε πώς έλτεπει φάναςμα.

— Δέν είσαι τόσο ποιηρός όσο φανίσαι ! Νέιλσεν ! τοϋ εϊπε
ο νεαρός άστυνομικός. Έσύ μέ βοήθησες νά σωθώ, εγγάζοντάς
μου τά ρούχα μου και τά παπούτσιαι μου... Και, έξερεις, τό κρύο
νερό μ' έκανε νά συνέλθω από τό ναρκατωτικό πού μέ πότισες..

— Μά οι θράχοι ; τρώλλισε ο Νέιλσεν πού τά είχε χαμένα.
Πώς δέν έγινε λυώμα σ' αυτούς ;

— Οί... θράχοι ; ξανκείπε ο Μάκ Βάιρ, μη καταλαβαινον-
τας.

Και γύρισε πρós τούς άστυνομικούς πού τόν συνάδωναν, κυ-
τάζοντάς τους έρωηματικά. Αυτοί τότε τού φηβίρισαν μερικά
λόγια πού ο Νέιλσεν ο «κουφορ» δέν τά άκουσε.

— Τέως είδα ώστόσο αυτούς τούς πελωρούς θράχους την πρώ-
τη φορά πού πήγα στην ακτή ! φηβίρισε ο κακούργος.

— Ναι, τού άπάντησε ο άστυνομικός, αυτοί οι θράχοι ύπαρ-
χουν και τούς είδες πραγματικά την ώρα τής άμώπιδος. Μά
θέλησες νά μέ ξεκάνης, χωρίς νά λογαριάσης την παλύριου. Και
θ' άγνοήεις χωρίς άλλο ότι ή παλύριου εϊνε πιά μεγάλη σ'
αυτές τις άκτές άπ' όλα τά μέρη τού κόσου... Τά νερά λοιπόν
εϊχαν άνεβή πολύ, όταν μέ γκρέμισες κάτω κι' έτσι μόρεοσα νά
κόλυμψηω μέ δλι μου την άνειο.

Και γυρίζοντας πρós τούς συντρόςους του πρόσθεσε :

— Τί τύχη άνέλπιστη για μένα ή ομίχλη !... Αυτή μ' έσωσε...

Πέρασε κατόπιν τις χειροτέδες στον Νέιλσεν.

Ο κακούργος θλασημώσε μέ λύσσα :

— Νά πάρη ο διάβολος την ομίχλη ! Κι' έγώ πού τή νόμιζα
για συνένοχό μου !...

W. R. BIRD

ΜΟΛΙΕΡΟΣ, Ο ΒΑΣΑΝΙΣΜΕΝΟΣ ΣΥΖΥΓΟΣ

(Συνέχεια έκ τής σελίδος 2246)

ούνται, άνανε ένα κέρι... "Η μικρή φλόγα άρχισε νά χορεύη ά-
νήσυχη, ριχόντας στον τοίχο φανταστικές σκιές.

"Ο Μολιέρος κοιτόνταν έσπλωμένως στό κρεβάτι του... Κι' έ-
ξαφνα από τό στόμα του άρχισε νά θγαίνει άφθονο αίμα...

— Θεέ μου ! φώναξε ο φίλος του Μπαρόν πού παρυσυτεκόταν
δίπλα του.

— Δέν εϊνε τίποτε ! τοϋ άπάντησε καθουασακτικά ο Μολιέρος.
Δέν εϊνε ή πρώτη φορά... Πήγαινε νά φωνάξης τή γυναίκα
μου !...

Ο Μπαρόν θγήκε έξω τρέχοντας.

Καθώς άνοιξε την πόρτα, σχηματίστηκε ρεύμα κι' έσβυσε τό
κερί..."

"Όταν έπειτ' από μία στιγμή, έαναγύρισε μαζί μέ την Άρ-
μάνδη, ο Μολιέρος ήταν νεκρός. Μαζύ μέ τό κέρι είχε σβύσει
κι' ή ζωή του.

ΕΠΑΝΩ ΣΤΟΝ ΟΛΥΜΠΟ

(Συνέχεια έκ τής σελίδος 2218)

αυτό τό κρίνο και για την εοϋτη (ι των άνθρώπων, ζήσε πάν-
τοτε.

"Η αγνή πρόβαλε... και χρωμάτισε τόν ορίζοντα μ' ένα τρι-
ανταφυλλέιο χρώμα. Τ' άηδόνια ώπυσαν, μά ή καρδερίνες, ή
ύπολοιδες και τά σπουργίτια, προβάλλοντας τό κεφαλάκια τους
και τινάζοντας τις σταγόνες τής θροιάς πού Έλαμπαν στα φτε-
ρά τους, άρχισαν μέ τά πιο χαρούμενα κελαηθήματα τους νά
χαϊρετούν την καινούργια ήμέρα...

"Η γή έμυνοδε χαμυγλαστή και φωτεινή. Οί παληοί θεοί
εϊχαν πεθάνει. Μά ή ποίσις, ή Σοφία κι' ή Ώμορφία τής έμει-
ναν...

ΕΡΡΙΚΟΣ ΣΙΕΓΚΕΒΙΤΣ

Η ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑ ΤΗΣ ΚΙΝΕΖΑΣ ΓΚΡΕΤΤΑ ΓΚΑΡΜΠΟ

(Συνέχεια έκ τής σελίδος 2232)

τους δύο. "Η αλήθεια θά φανερωόταν από τή μία μέρα στην
άλλη.

Και, πράγματι, παρ' όλη την έξυπνάδα της, ή νέα γυναίκα
δέν κατώρθωσε νά κρύψη επί πολύν καιρό τούς δύο γάμους της
Κι' όταν μαθεύτηκε ή αλήθεια, ο καθένας από τούς συζύγους
της συχώρεσε μέ την άπιστη, αλλά όλη ή άργή του κ' ή μα-
νία του έξεπασε στον άντίηλό του. "Ένα-μίσος άγριο, άδυσ-
πητο τούς ώρθωσε έναντίον άλλήλων κι' ο καθένας ύπέβαλε μή-
υσι έναντίον τού άλλου.

Τήν παραμονή όμως τής δίκης ή Γιουάν Αι-Γιού, άπελπισμέ-
νη, άποφάσισε νά έξαφανισθή από τόν κόσμο και μία δυνατή
δόσις όπιου έδωσε τέλος σ' αυτό τό δράμα. Πριν αυτοκτονήση,
ή Γιουάν, έγγραψε την έλξης σημείωση στους δύο συζύγους της :

— «Δέν θέλω νά είμαι μεταξύ σας άφορμή διζωνίας. Άκολουθή τοϋ
πιο γλυκού θρόμο σιωτηρίας».

"Η κηδεία τής μεγάλης καλλιτεχνίδος ύπηρεξε μεγαλοπρεπесά-
τη κι' όλη ή Σαγκάη την παρακολούθησε. Τό φέρετρο μόνο τής
Γιουάν στοίχιζε έκατό χιλιάδες δολλλάρια : ήταν περιστοιχιμέ-
νο από ένα στέφανο λουλουδιών άπ σκαλιστό κι' δλοκάθαρο
χρυσάφι.

"Η επικήδειες τελετές θάσθηξαν έννέα ήμέρες. Τήν ένάτη μέρα
έρηκαν κρεμασμένους από δύο δέντρα κοντά στον τάφο τής Γιου-
άν, τούς δύο συζύγους της.

ΖΩΑ ΠΟΥ ΚΛΕΒΟΥΝ

(Συνέχεια έκ τής σελίδος 2222)

ξαναγυρίση στό δάσος, πήγαινε και περιπλανιόταν γύρω άπ' τά
ξύλινα σπίτια, στα όποια έμενε τό προσωπικό τού ναυπηγείου. Έ-
κει, περνώντας την προσοκίδα από τά παράθυρα πού ήσαν διά-
πλατα άνοιγμένα, λόγω τής μεγάλης ζέσης, άρπαζε διάφορα
ένδύματα κι' άντικείμενα πού τύχαναν μπροστά του. "Επειτα,
εξαγαυρίζοντας στο δάσος, τά παρέδιδε στον άφέντη του.

"Ο Ζινγκο ήταν τόσο έξυπνος, ώστε διάλεγε για νά κλέψη τις
στιγμές πού δέν ήταν κανείς γύρω. Κι' όταν καμιά φορά, τόν
έβλεπε κανείς την ώρα πού έκλεθε, προσπειότ' οπως έπαίξε
μέ τά κλεμμένα άντικείμενα, τά πετούσε στον άέρα, τά ζανά-
πιανε, τά ποδοπατούσε ή τά πήγαινε και τ' άφηνε σε κανένα
άλλο σπίτι.

Μά στο τέλος, άφοϋ παρατηρήθηκαν επανειλημμένες κλοπές, άν-
τελήφθηκαν τά κόλπα του αυτά, και ο Ζινγκο συνελήφθη.

Κι' επειδή είχε πλήρη συναισθησι τής πράξέως του, όταν έκλε-
θε, κατεδικάσθη σε πέντε έτών φυλάκιση.

Αυτή ή καταδικη θυμίζει τις καταδικές ζώων κατά τόν μεσαι-
ωνα, όπότε τά έκαιγαν ζωντανά για κλοπές και για άλλες έγ-
κληματικές πράξεις.

Η ΣΥΝΕΡΓΑΤΙΣ

(Συνέχεια έκ τής σελίδος 2252)

— Έπιστρέψατέ μου τά ποιήματά μου, κύριε... "Αν είχαν από κά-
τω τό θνομα ενός γνωστοϋ ποιητοϋ, θά τά δημοσιεύατε... (Βά-
ζοντας τά χειρόγραφα της στην τσάντα της). — Δέν θά έγγρα-
φώ συνδρομητρια σας...

ΦΩΛΛΕΜΠΑΡ. — "Όπως θέλετε... "Ετσι όμως δέν θά φιλάτε
τόν ταχυδρόμο.

"Η κ. ΝΤ' ΕΣΠΟΝΓΙΑΚ (άπειλητικά). — Ξέρετε, κύριε, τί
θα πη τό μίσος μίας γυναίκας ίσχυρής στην πόλη της, όπως έ-
γώ... Ξέρετε, κύριε, ότι ύπάρχουν στην Γαλλία 362 νομοί και
άν 362 γυναίκες πού έχουν κάποια έπίδρασι στον νομό τους γι-
νόντουσαν δεκτές όπως έγώ έδω, τό περιοδικό σας θά έκλεινε...

ΦΩΛΛΕΜΠΑΡ. — "Α, κυρία, άν δεχόμουν 362 έπισκεψές σας
τή δική σας δέν θά άντείχα πειά. Θα πήγαινα και εϋθειαν στο
φρενοκομείο.

CHARLES FOLEY